

Farooq Sulehria: Afghanistans folk övergivet och förrått ännu en gång

[Ur [International Viewpoint](#), 30 augusti 2021. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Återigen har det puritanska barbariet gått in i Kabul. Återigen har det större barbariet, USA-imperialismen, berett vägen för sin mindre kumpan, talibanerna. Men istället för att analysera Kabuls vanhedrande fall ska vi börja med att uppmärksamma det farligt modiga motståndet mot talibanernas ockupation.

Den första motståndshandlingen, en dag efter Kabuls fall, var generande liten till sin storlek men med en enormt entusiasmerande inverkan. De 17 augusti protesterade fem unga kvinnor utanför presidentpalatset, som dagen innan hade övergivits av Ashraf Ghani. I videon som omedelbart blev viral kan de ses vifta med plakat framför talibanerna. De ropar: ”Vi finns. Vi är halva Afghanistan. Täck inte över oss. Skada oss inte. Stöd oss.” De beväpnade talibanerna var grova och oförskämda. Men när media anlände till scenen blev de nervösa.

Påföljande dag samlades några dussin ungdomar i Jalalabad för att hissa den afghanska flaggan högst upp i ett monument. Precis som nationalsången har flaggan förbjudits av talibanerna. Talibanerna svarade med att skjuta mot folksamlingen. Dödssiffra: 3.

Ockupationens tredje dag: 19 augusti firas som Yum-e-Istaklal (nationaldagen) för att högtidlighålla årsdagen för afghanernas fälttåg för att driva ut briterna 1919. Ända sedan dess har varje härskare firat denna dag, utom talibanerna (1997-2001). De förbjöd den.

Med afghanska flaggor i händerna som protest mot talibanerna efter 16 augusti strömmade tusentals ungdomar ut på gatorna över hela landet på nationaldagen. I Kabul innehöll den 200 personer stora demonstrationen 7 kvinnor. Crystal Bayat (24) ledde demonstrationen med en afghansk flagga som schalet. ”Talibanerna sa att vi endast är fria i 20 dagar, så jag ville bara använda de här 20 dagarna för att göra min röst hörd”, sa hon senare i en videoinspelning. De medievana talibanerna har varit relativt återhållsamma i Kabul. Men på landsbygden är det en annan historia. Således begravdes 16 ungdomar i Asadabad efter att ha massakrerats av talibanerna på nationaldagen.

”Men har de inte förändrats?”

Kort sagt: NEJ. De globala försöken att snygga till dessa fanatiker är en strategi på två fronter. För det första: västregeringarna försöker rättfärdiga sitt påkostade förräderi av afghanerna inför sin inhemska publik. För det andra: uppsnyggningen för att få talibaner som ser bra ut på TV ska hjälpa till att legitimera nästa förräderi, dvs. erkännandet av talibanregimen. För tillfället hjälper de sluga talibanerna till med ompaketeringen av sig för att bli godkända och få hjälp från väst.

Bortanför denna teater för att skapa en image är verkligheten gräslig. Afghanerna vet. Därför trängs de vid flygplatsen i Kabul där talibanerna förödmjucar och misshandlar dem.

Talibanerna har i själva verket begått krigsbrott redan under perioden innan erövringen av Kabul.

Den 16 juni slaktades till exempel 22 afghanska kommandosoldater i Dawlatabad efter att de hade kapitulerat (filmer finns tillgängliga).

Reuters-journalisten Danish Siddiquee (från Indien) jagades och mördades efter att ha tagit sin tillflykt till en moské i Spin Boldik. FN-högkvarteret i Herat angreps och vakten dödades. Likaså halshöggs Sohail Pardis bara för att han tidigare hade arbetat som tolk åt de amerikanska trupperna. Och det trots talibanernas löfte att ingen skulle bli måltavla för att ha arbetat som tolk. Den 3 augusti beklagade Human Rights Watch att talibanerna begick krigsbrott genom att summariskt avrätta tillfångatagna soldater och civila på grund av påstådda band till den afghanska regeringen.

En afghansk aktivist sammanfattade denna debatt om uppsnyggning på sin Facebooksida. ”Talibanerna har bara horn [vapen], de har inget huvud [idéer]”, säger han. Om de avstår från sina horn (barbariet) kommer de att försvinna.

I själva verket är det inte talibanerna utan afghanerna (speciellt kvinnorna) som har förändrats, så att talibanerna inte känner igen dem. En annan grupp som inte kan känna igen talibanernas oföränderliga natur är sällskapet av självutnämnda ”antiimperialister” som ser Kabuls fall som avkolonisering.

Utan tvekan var livet svårt under den amerikanska ockupationen. Talibanernas självmordsuppdrag förvärrade ännu mer det elände som de amerikanska jetplanens bombningar av afghanska byar skapade. De sistnämnda orsakade fler civila dödsfall. Men under talibanerna kommer det att gå från dåligt till sämre. När talibanerna har konsoliderat sig kommer de att använda sina horn ännu mer skoningslöst. Ayatollar använder alltid vackra ord i sina invigningstal. Imperialismen och den islamska fundamentalismen lever glatt i symbios (saudierna m fl). Först när de sistnämnda inte lyder (Iran, al-Qaida) straffar de förstnämnda dem. En verklig antiimperialism/avkolonisering kommer att vara att rädda afghanska liv, bygga en internationell solidaritet med det afghanska motståndet, hjälpa flyktingströmmar från landet, och allra viktigast: inte överge afghanerna en gång till.